

Commissaris
van de koningin

Perspex

4e jaargang • 13 • maart 2003

Eimert van
Middelkoop

Perspectief

ChristenUnie-jongeren

Uitgave van Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Prikkbord

Blik op...

Lesgevers gevraagd

De schooltour is een onderdeel van de promotiecommissie van Perspectief. Met de schooltour gaan we langs middelbare scholengemeenschappen om les te geven met betrekking tot politiek. Daarnaast willen we de schooltour een nieuw gezicht geven. Ben jij iemand die wil meedenken over hoe de schooltour eruit zou kunnen zien of vind jij het leuk om les te geven namens Perspectief? Geef je dan op via msmidt@christenunie.nl. Als je vragen hebt kun je ook bellen naar 033 - 422 69 56 en vragen naar Mark Smidt.

De toekomst... De angst regeert

Perspectief op veiligheid.

In Venlo wordt iemand op straat doodgeschot. In Rotterdam loop je de kans vermoord te worden als je met sneeuwballen gooit. Wat is er aan de hand in Nederland? Stille tocht na stille tocht wordt georganiseerd, maar toch gebeurt het steeds weer opnieuw. Hoort het er bij? Moeten we het accepteren als iets wat nu eenmaal gebeurt?

Perspectief organiseert op 29 maart aanstaande een groot congres over dit onderwerp in de Gereformeerde Scholen Gemeenschap Guido de Brès, Arnhemseweg 65 in Amersfoort. Het programma zal bestaan uit lezingen, workshops een forum en natuurlijk de debatwedstrijd. Met medewerking van: Tweede Kamerleden van ChristenUnie en SP, het Hoofd veiligheid van het ministerie van Binnenlandse zaken, de plaatsvervangend korpschef Midden-Brabant en een Officier van Justitie en vele anderen.

Het programma begint om 10.00 uur en duurt ongeveer tot 21.30 uur in de avond. Je kunt natuurlijk ook onderdelen van de dag bijwonen. Voor het volledige programma kun je even op onze site www.perspectief.nu kijken.

Wil je van tevoren het congresboek en de set-up ontvangen, meld je dan van tevoren even aan. Dat kan via onze site, of met een telefoontje naar ons bureau (033 - 422 69 51/-56)

Summerschool

Het zal je maar gebeuren. Je komt rood te staan op je bankrekening en er moeten nog veel, heel veel rekeningen betaald worden en je moet natuurlijk ook eten. Je kunt je huur, elektra en telefoon niet meer betalen... je wordt afgesloten... je word op straat gezet... je bent dakloos!

Zomaar een doorsnee situatie die vaker voorkomt in Nederland dan wij denken. Ook dit jaar organiseert Perspectief weer de Summerschool en willen we stil gaan staan bij het thema: "Net niet rond komen..."

Om de Summerschool weer een succes te laten worden zijn we op zoek naar jongeren die deze Summerschool willen organiseren. Wil jij je tijd nuttig en zinvol besteden? Geef je dan op voor de organisatie via msmidt@christenunie.nl.

Summerschool

19 t/m 22 augustus 2003

Locatie: Koetshuis Youth for Christ, Driebergen

Contactpersoon: Mark Smidt, msmidt@christenunie.nl

Voor dat congres zal ook een set-up gemaakt worden, met daarin artikelen die betrekking hebben op dat onderwerp (veiligheid). Wij hebben ook jullie nodig om dat congres tot een succes te maken! Heb jij een artikel dat volgens jou niet mag ontbreken in die set-up, of wil je me helpen om die set-up te realiseren, mail dan naar Peter de Kluyver, peterdekluyver@zonnet.nl

Colofon:

Perspex wordt uitgegeven door
Perspectief, ChristenUnie-jongeren

Redactie:

Simcha Looijen (Eindredactie)
Henk ter Haar (Hoofdredactie)
Wim Doddema (penningmeester)
Karla Derks
Bert Heuvelman
Beverly Joseph

Fotografie:

Rufus de Vries

Cartoonist:

Christian Zomers

Columnist

Mr. C. M. Verkade

Redactieadres Perspex:

Simcha Looijen
Nieuwe Maanderbuurtweg 626
6717 BC Ede
tel.: 06-137 741 34
e-mail: sjlooijen@hotmail.com

Lidmaatschap:

Tot 18 jaar: € 5,-
18 tot 26: € 10,-
27 tot 30: € 15,-

Opzegging van het lidmaatschap
dient schriftelijk te gebeuren, tenmin-
ste 4 weken voor het eind van het jaar

Informatie:

Perspectief, ChristenUnie-jongeren
Postadres:
Postbus 439
3800 AK Amersfoort
Bezoekadres:
Puntenburgerlaan 91
3812 CC Amersfoort
tel: 033- 422 69 51
fax: 033- 422 69 68
info@perspectief.nu
www.perspectief.nu
www.ebate.nl

Bestuur Perspectief:

Voorzitter:
Marcel Benard
Anjerveld 11
2914 PA Nieuwerkerk a/d IJssel
tel: 06 - 14275167
e-mail: marcel.benard@12move.nl
Secretaris:
Pieter van Eijdsen
pveijdsen@hotmail.com
Penningmeester:
Wiebrand Cnossen
wiebrandcnossen@dolfijn.nl

Vormgeving en Druk:

Douglas Design, Ommen
BDU, Barneveld

Provincie

Een nummer over de provincie.

Binnenkort verkiezingen, maar wat is het nut van Provinciale Staten, wat doen de politici daar eigenlijk? En zijn er ook jongeren aan het werk voor Provinciale Staten? Allemaal vragen die interessant zijn zo rondom de verkiezingen van 11 maart. Verder een interview met de Commissaris van de Koningin van Utrecht. Waar bestaan de werkzaamheden binnen zo'n functie eigenlijk uit? Boele Staal vertelt hierover in een interview.

Met Eimert van Middelkoop blikken we alvast vooruit op de komende uitbreiding van Europa volgend jaar en Bert Heuvelman doet verslag van het Politiek Café in Rotterdam.

Nieuw is de discussie die onze voorzitter Marcel Benard houdt met voorzitters van andere politieke jongerenorganisaties. In de komende nummers van Perspex zal dit een terugkomend onderdeel zijn.

Tenslotte.

Zoals jullie hebben kunnen merken is Perspex in beweging.

Het vorige nummer werden er al twee nieuwe redactieleden voorgesteld. Ook deze keer kan ik de komst van een nieuw redactielid melden. Haar naam is Karla Derks. Ook zij zal het team dus komen versterken.

Dan wens ik je nu veel leesplezier met het lezen van deze Perspex.

Henk ter Haar

Stemmen niet belangrijk is schijn..en schijn bedriegt 4

Bert Heuvelman bericht uit Rotterdam 7

Interview met Commissaris van de Koningin, Boele Staal 8

Bestuur Perspectief stelt zich voor 12

InDebat: 'Geloof en Politiek moeten gescheiden zijn' 14

Eimert van Middelkoop over toekomst van Europa 18

ChristenUnie-jongeren kandidaat voor Provinciale Staten 20

No time for Losers? Dus wel 22

Cor Verkade: 'Kleren maken de man' 23

Provinciale Staten

Door Beverly Joseph

Op 11 maart zijn er Provinciale Verkiezingen. De opkomst voor deze verkiezingen is vaak erg laag. Net als bij de Tweede kamer verkiezingen. De ervaring is bij velen dat de provincie ver van ons af staat. En dus lijkt stemmen niet zo belangrijk. Maar dat is schijn en... schijn bedriegt. De reden waarom men, en dan vooral jongeren, zich niet zo interesseren voor de provincie is gewoonweg omdat men er weinig van weet. De Provincie heeft een stoffig en vaag imago.

© Rufus de Vries

Geschiedenis

Historisch gezien is het Koninkrijk der Nederlanden de voortzetting van de Republiek der zeven Verenigde Provinciën en in die zeven gewesten (Gelderland, Groningen, Friesland, Utrecht, Overijssel, Holland, Zeeland) was het gezag, 'de Staten', samengesteld uit vertegenwoordigers van de steden en het platteland. Die opbouw uit kleine territoriale gemeenschappen, die tot grotere waren samengevoegd, is in onze staatsorganisatie bewaard gebleven en wordt aangeduid als het beginsel van decentralisatie. Het geldt met name voor de regering en het bestuur. De grondslagen voor de inrichting van provinciale besturen werden in 1814 gelegd. Sinds 1814 zijn deze grondslagen meerdere malen herzien en op 29 Juli 1954 kwam er een ontwerp voor deze grondslagen die onder een nieuwe wet moesten vallen 'De Provinciewet'. De organen die het provinciaal bestuur vormden waren: (Provinciale) Staten, Gedeputeerde Staten en de Commissaris van de Koning(in). In het Koninkrijk der Nederlanden wordt provinciaal bestuur een verlengstuk van het nationaal gezag. De inrichting van Provinciale Staten vormt een verlengstuk van nationale autoriteit. Via de Commissaris van de Koning controleert de koning de Staten en indirect de door de Staten gekozen Eerste Kamer. In tegenstelling tot de gemeente krijgen de provincies geen eigen inkomsten.

Met de Grondwet van 1848 werd de gedecentraliseerde eenheidsstaat gevestigd.

De gedecentraliseerde eenheidsstaat Nederland kende op papier drie bestuurslagen: Rijk, provincies en gemeenten. Decentralisatie betekent zoals het woord aangeeft dat regeling en bestuur niet uitsluitend vanuit het centrum worden gevoerd maar plaats vinden door het rijk en door een veelheid van andere, autonome lichamen. Deze decentralisatie strekte zich uit tot de provincies. Het takenpakket bleef gedurende een eeuw ongewijzigd: toezicht op gemeenten en waterschappen, aanleg en beheer van bruggen en kanalen. Pas in 1930 krijgen de provincies met de streekplanning op het terrein van de ruimtelijke ordening een substantiële nieuwe regionale regietaak.

De positie van de Provincie

De Provincie is een bestuurslaag die zich steeds meer kenmerkt door een regievoerende en sturende rol. Zij houdt zich met name bezig met de sociale, fysieke en de economische infrastructuur. Het beleid van rijk en gemeente komt bij de provincie samen. De provincie is een platform waar beleid kan worden gestimuleerd. Daarnaast is het belangrijk dat er een nauw contact is tussen de provincie en de gemeenten. Zo kan de provincie werken aan regionaal gebiedsgericht beleid. Op hun beurt kunnen provincies via het IPO (InterProvinciaal Overleg) pleitbezorgers

zijn richting de landelijke politiek, bijvoorbeeld op het gebied van verkeer en vervoer en de ruimtelijke ordening (bijvoorbeeld onderhoud).

In de provincie komt het beleid van rijk en gemeente samen.

De twaalf provincies werken samen in het Interprovinciaal Overleg, het IPO. Met die samenwerking wil het IPO de condities waaronder provincies werken optimaliseren en provinciale vernieuwingsprocessen stimuleren. De kernfuncties van het IPO zijn belangenbehartiging en platform. De belangenbehartiging geeft het IPO vorm door regelmatig te overleggen met onder andere de verschillende overheden en maatschappelijke organisaties. De platformfunctie vullen ze in door gelegenheden te creëren om zo kennis en ervaringen uit te wisselen, gezamenlijke standpunten te bepalen en initiatieven te ontplooiën. Daarnaast ondersteunen ze de provincies bij het uitvoeren van verschillende taken. De provincie is echter veel meer dan een tussenlaag in het openbaar bestuur. Zij heeft duidelijk haar eigen taken en verantwoordelijkheden. Deze taken liggen op terreinen als huisvesting, verkeer en vervoer, economie, natuur en landschap (bijvoorbeeld milieumaatregelen geluid, afval, aanleg van groen/bos), recreatie, cultureel erfgoed, water, zorg en welzijn. Jeugdbeleid en het openbaar vervoer zijn recentelijk ook onder verantwoordelijkheid van de provincie gekomen.

De provincie is veel meer dan een tussenlaag in het openbaar bestuur

De provincie zorgt er ook voor dat plannen van verschillende gemeenten op elkaar worden afgestemd. Er wordt bijvoorbeeld niet in twee steden vlakbij elkaar hetzelfde type pretpark gebouwd.

De provincies zijn al een aantal jaren bezig om zichzelf weer beter en nadrukkelijker op de bestuurlijke kaart van Nederland te zetten. Bovenstaande taken/activiteiten geven de provincies de mogelijkheid om gebiedsgericht beleid te ontwikkelen waarbij rekening kan worden gehouden met de specifieke wensen van elk gebied. De provincies kennen immers hun eigen gebied het beste. De provincie krijgt echter ook veel kritiek. Ze zouden niet marktgericht werken, vooral bezig zijn met hun eigen positionering, bureaucratie, weinig in de publiciteit. De communicatie tussen de provincie en burgers moet verbeterd worden. Sommigen menen dat dit uitgevoerd kan worden als de provincies gedualiseerd zijn.

Het algemeen bestuur (Provinciale Staten) hebben elke vier jaar verkiezingen en wordt verkozen door de stemgerechtigde burgers. Dit democratisch gelegitimeerde bestuur bezit een autonome regelgevende bevoegdheid. Zij die gekozen worden voor de Provinciale Staten, kiezen ook de Eerste Kamer. Ander sterk punt is dat het provinciebestuur in de meest niet-randstedelijke provincies zoals

Friesland een belangrijke drager is van de onder de bevolking levende behoefte aan een eigen regionale identiteit of streekcultuur.

De 12 provincies zijn verantwoordelijk voor een wegennet van ruim 7.000 km. Ook vaarwegen hebben ze in hun pakket. Provincies hebben een sleutelpositie als het gaat om de realisering van energiebesparing in de infrastructuur.

Provincie en jongeren

Hoe betrek je jongeren bij de provincie? Dit is een enorme uitdaging! Op welke manier leg je uit wat het provinciebestuur doet en hoe kun je deze doelgroep naar de statenverkiezingen trekken? In 2000 gaven de Gedeputeerde Staten van Zeeland groen licht voor het project 'Jongeren informeren Jongeren'. Met een budget van ruim € 55.000 per jaar werd een samenwerkingsverband voor drie jaar aangegaan tussen de provincie en de Hogeschool Zeeland. Om de doelstellingen te behalen zouden er initiatieven ontplooid en ontwikkeld worden door stagiaires van de Hogeschool Zeeland. Er werd besloten om een interactieve cd-rom te ontwikkelen voor mensen van 16 tot 18 jaar en diverse eendaagse evenementen om de kloof tussen provinciaal bestuur en jongeren te dichten. In 2002 is er een evenement georganiseerd genaamd Yorpinion. Jongeren konden tijdens verschillende workshops praten met statenleden, burgemeesters en politieagenten. Hier zijn een aantal goede ideeën uitgekomen. Bijvoorbeeld dat de leefbaarheid van het platteland een flinke boost zou krijgen als het gecombineerd wordt met toeristische activiteiten. Flitspalen zouden moeten staan op plaatsen waar de meeste ongevallen gebeuren en het openbaar vervoer moet de allerhoogste prioriteit krijgen. Hier zijn de statenleden meteen mee aan het werk gegaan.

Dualisering gemeente & provincie

De wet Dualisering Gemeentebestuur geldt sinds 7 maart 2002. De wet wijzigt de Gemeentewet. Belangrijke verandering t.o.v. de oude Gemeentewet is de scheiding van bevoegdheden en posities van raad en college. Hierdoor ontstaat een 'dualistisch stelsel' of 'dualisme'.

Raad en college vervullen ieder een eigen functie, wat de kwaliteit, doeltreffendheid en efficiëntie van gemeenten ten goede komt:

Het college houdt zich bezig met bestuur

De raad stelt hiervoor de kaders, controleert het bestuur en vertegenwoordigt de burgers.

De belangrijkste punten uit het wetsvoorstel dualisering gemeentebestuur zijn:

- De ontvlechting van het wethouderschap en het raadslidmaatschap: wethouders mogen niet tegelijkertijd raadslid zijn. Ook niet-raadsleden kunnen wethouder worden.
- De versterking van de volksvertegenwoordigende en controlerende functie van de raad. De raad krijgt hiertoe een aantal nieuwe bevoegdheden, onder andere een onderzoeksrecht en een recht op ambtelijke bijstand. Hiernaast worden bestaande bevoegdheden wettelijk en laagdrems

pelig verankerd, zoals het recht van initiatief en van amendement.

- De invoering van een rekenkamerfunctie en een griffier voor alle gemeenten.

Dualisering gemeente:

scheiding van bevoegdheden en posities van raad en college

Dualisering provincie:

scheiding tussen positie gedeputeerde staten en provinciale staten

De Wet dualisering provinciebestuur brengt een scheiding aan tussen de positie van gedeputeerde en provinciale staten. Gedeputeerde staten besturen en provinciale staten stellen kaders, controleren en leggen zich meer toe op de volksvertegenwoordigende functie. Daardoor nemen gedeputeerde en provinciale staten een meer zelfstandige en dualistische positie ten opzichte van elkaar in. Daags na de statenverkiezingen van 11 maart aanstaande treedt de wet in werking.

ChristenUnie/SGP statenfractie Friesland: NEI IN WEARDEFOLLE PROVINSJE ! Dualisering provincie in vogelvlucht

Op 29 augustus 2000 heeft in de Tweede Kamer een hoofdlijnen debat over dit onderwerp plaatsgevonden. Naar aanleiding daarvan bereidt minister de Vries een wetsvoorstel voor de dualisering van het provinciebestuur voor.

De Staatscommissie Dualisme en lokale democratie (commissie-Elzinga) heeft 17 januari 2000 haar advies uitgebracht aan de regering over de dualisering van het provinciaal bestel. Als reactie daarop heeft het kabinet op 23 mei 2000 haar standpunt over dit rapport aan de Tweede Kamer gezonden.

Op 21 december 2001 heeft de ministerraad ingestemd met het wetsvoorstel dualisering provinciebestuur.

Vervolgens is het wetsvoorstel op 11 januari 2002 voor advies naar de Raad van State gezonden.

Op dinsdag 4 juni 2002 is het wetsvoorstel dualisering provinciebestuur bij de Tweede Kamer ingediend. De Tweede Kamer bepaald zelf wanneer het wetsvoorstel behandeld zal worden.

Op woensdag 16 oktober 2002 heeft de Tweede kamer ingestemd met het wetsvoorstel Dualisering provinciebestuur. De Tweede Kamer heeft het wetsvoorstel op drie onderdelen gewijzigd. Door de behandeling in de Tweede Kamer en de bijna unanieme steun is een grote stap voorwaarts gezet naar de dualisering van de provincies. Alle fracties, met uitzondering van de SP, stemden vóór het wetsvoorstel. De Tweede Kamer steunde het wetsvoorstel en de noodzaak om het nieuwe stelsel op 12 maart 2003 in te voeren. Er is in de Tweede Kamer helder en inhoudelijk gediscussieerd over de inhoud van het wetsvoorstel. De verschillende elementen daarvan zijn op hun waarde geschat en de kern van het wetsvoorstel, de scheiding tussen provinciale en gedeputeerde staten, staat recht overeind en is op onderdelen zelfs versterkt. De aanvaarding in de Tweede Kamer betekent dat de tekst van het wetsvoorstel vaststaat. Er kunnen geen wijzigingen meer in de tekst worden aangebracht.

De Eerste Kamer heeft op 14 januari 2003 zonder hoofdelijke stemming de wet Dualisering provinciebestuur aangenomen. D66, PvdA, ChristenUnie en de SGP stemden niet in met het voorstel. Zij zijn van mening dat het beter is te wachten op evaluatieresultaten van de gemeentelijke dualisering om te bezien of dualisering ook voor provincies aangewezen is. D66 vindt daarnaast dat eerst de Grondwet zou moeten worden gewijzigd, omdat de Grondwet op dit terrein vaak in beeld is, bijvoorbeeld bij de positie van de commissaris van de Koningin en het hoofdschap van de staten.

Andries van Dijk uit Papendrecht: Zoeken naar een balans van de bijbelse opdracht van bouwen en bewaren '

© Rufus de Vries

Bronvermelding

Het bestuurlijk kraakbeen; *uitgave van de Raad voor het Openbaar Bestuur*

Handboek van het Nederlandse Staatsrecht; *uitgave van W.E.J. Tjeenk Willink te Zwolle*

Het onzichtbare bestuur -over provincies, stadsprovincies en regionale vraagstukken-; *uitgave van Eburon*

Handboek voor het Nederlandse Provincierecht; *uitgave van W.E.J. Tjeenk Willink te Zwolle*

Denkwijzer; *uitgave van het wetenschappelijk instituut van de ChristenUnie. Jaargang 2, nummer 3, Juni 2002*

Provincies.nl; *uitgave van Sdu Uitgevers i.s.m. het IPO. Magazine van november en december 2002*

IPO milieuwerk; *uitgave van IPO, december 2002, nummer 4*

http://www.vernieuwingsimpulsprovincies.nl/instrumenten/vernieuwingsimpulskrant/krant4_december2002.htm

<http://www.drentheduaal.nl/actueel.htm>

<http://www.gewestzeeland.pvda.nl/dualisering.htm>

<http://www.vernieuwingsimpuls.nl/index.htm>

<http://www.noordbrabant.christenunie.nl/>

Het is tijd voor nieuwe tijden
En samen staan we sterk
Laten wij nu ijverig strijden
Voor politiek vanuit de kerk

Ook al kennen w' ons ellende
En zijn geneigd tot alle kwaad
Wij zien de Balkenende
In het oog van Neerlands staat

Gaat voorwaarts christenknappen
En christenmeisjes lief
Gaat voort en blijf niet dralen
Sluit je aan bij PerspectieF

- cabaretduo H&S Klinkhamer -

© Rufus de Vries

Politiek café Rotterdam

Door Bert Heuvelman

Op dinsdag 21 januari, vlak voor de verkiezingen, was de politiek café tour neergestreken in Rotterdam. Deze tour staat in het teken van geloof en politiek. Wat is dat eigenlijk voor rare combinatie? Wat kun je met je geloof in de politiek en wat zegt het als je het hebt over 'christelijke politiek'?

Dat dit voor veel jongeren (en gezien de verkiezingsuitslag ook veel ouderen) inderdaad een levende vraag is, bleek wel uit de opkomst. In het kerkgebouw van de vrijgemaakte kerk in Rotterdam Delfshaven was ruim genoeg plaats voor zo'n 300 jongeren, maar al bij het begin van de avond bleek dat al die plekken hard nodig waren. Er kwamen maar liefst 350 jongeren op dit politiek café af.

Van de laatste gelegenheid om persoonlijk een vraag te stellen aan Arie Slob, voordat de keuze bepaald moest worden, werd massaal gebruik gemaakt. Vragen over Irak, de JSF, Israël, euthanasie en de bereidheid tot compromissen zorgden ervoor dat Arie Slob na een korte maar heftige verkiezingscampagne nog niet achterover mocht leunen.

Na de opening begon Arie met een schitterend getuigenis waarom hij als christen actief wil zijn in de politiek. "Wanneer je gelooft in God, dan kan het niet anders dan dat dit ook consequenties heeft voor het publieke leven", aldus Slob. "Hem willen we dienen, ook in de Tweede Kamer." Maar hoe doe je dat dan in het

bepalen van een standpunt ten aanzien van Irak, of ten aanzien van het lijden van oudere mensen? Ook de videoclip van PerspectieF liet dit zien. Bij zondagswet en abortus kun je je er nog iets bij voorstellen, maar als het gaat om de hypotheekafrek of provinciale politiek, wat heb je dan eigenlijk aan je geloof in de politiek?

Na een hoop vragen en een korte discussie was het tijd voor het cabaretduo H&S Klinkhamer. Zij hadden een aantal wijze lessen voor het publiek, zoals: "Als politiek tegenwoordig cabaret is, dan kunnen we Prinsjesdag beter verplaatsen naar 31 december. Op die manier kan de troonrede moeiteloos samenvallen met de oudejaarsconference", of: "de cabaretisering van de politiek is natuurlijk eigenlijk al in 1917 begonnen met de opening van het algemeen kiesrecht. Want, laten we wel zijn, niemand had natuurlijk serieus bedoeld dat vrouwen ook inderdaad van dat kiesrecht gebruik zouden maken". Zo, daar konden we het weer even mee doen.

Het publiek werd meegesleept door de achterkamertjes van de Kleine Komedie, richting het eerste publieke optreden van de fractie Klinkhamer, om via een 0900-bespelletje terecht te komen bij "zwei Deutsche Gunthers, whem eines (nein einem) soziologischen velduntersuch untersuchen".

De avond werd afgesloten met een collecte voor giro 555, om een hongersnood in Afrika te voorkomen. André Rouvoet had voorgesteld om naast de stembus ook een collectebus neer te zetten voor giro 555. Een fantastisch initiatief en dan kunnen we natuurlijk niet achterblijven. Fantastisch dat we die avond meer dan € 200,- op konden halen. Alle gulle gevers in Rotterdam; hartelijk bedankt.

Invloed provincie reikt tot

© Rufus de Vries

Door Simcha Looijen

8) **Iedere provincie heeft een Commissaris van de Koningin. Maar wat doet zo'n man eigenlijk? En hoe word je het? Is het alleen maar een baan voor politici die in Den Haag uitgerangeerd zijn? Een gesprek met Boele Staal, Commissaris van de Koningin in Utrecht.**

Hoe wordt iemand Commissaris van de Koningin?

Vroeger was het een positie die nog wel eens diende als beloning na een ministeriële functie. De laatste dertig jaar is er veel veranderd. Vroeger was het afhankelijk van de samenstelling van partijen wie Commissaris zou worden. Tegenwoordig werkt het op dezelfde manier als bij burgemeesters. Mensen kunnen solliciteren. De minister van Binnenlandse Zaken geeft een aantal namen van sollicitanten, waarvan hij denkt dat ze mogelijk geschikt zijn door aan een vertrouwenscommissie. Die kiest er twee uit. Het kan dus heel anders uitpakken dan verwacht. In Noord-Holland werd Harry Borghouts Commissaris van de Koningin, in plaats van Tineke Netelenbos.

Hoe bent u het geworden?

Voordat ik Commissaris van de Koningin was, ben ik onder meer een aantal jaren korpschef bij de politie geweest. Daar heb ik liefde voor de publieke zaak ontwikkeld. Daarna heb ik een jaar of tien in het bedrijfsleven gewerkt. In diezelfde tijd kwam ik namens D66 in de Eerste Kamer. Toen deze post beschikbaar kwam, heb ik daarop gesolliciteerd. Dan is het overigens wel ver-

standig eerst draagvlak te zoeken binnen je eigen politieke partij.

Wat doet u als Commissaris van de Koningin?

Ik heb drie functies. Ten eerste de toezichtfunctie. Ik moet er op toe zien dat de samenwerking tussen zogenaamde rijksfunctionarissen die in deze regio gevestigd zijn, de krijgsmacht en de inspectie VROM, bijvoorbeeld, en provincie, gemeenten en waterschappen goed verloopt. Verder heb je een soort ombudsfunctie. Zorgen voor bemiddeling bij een gemeentebestuur als er een dreigend conflict is. Meestal word ik er bij geroepen door de burgemeester, tenzij een burgemeester zelf deel uit maakt van het probleem. Daar moet je oog voor hebben. De tweede functie is die van voorzitter van Provinciale Staten. Ik moet er voor zorgen dat het proces democratisch genoeg verloopt. Daarom ga je ook regelmatig met partijen die niet in het college zitten om de tafel zitten. En als laatste ben ik voorzitter van Gedeputeerde Staten, het dagelijks bestuur. Daar heb ik ook een doorslaggevende stem in. Formeel heb ik daarin macht, maar niet inhoudelijk. De commissaris van de Koningin heeft, wanneer de stemmen staken, een doorslaggevende stem, die met name bedoeld is om vraagstukken tijdig op de agenda te krijgen bij provinciale staten. Met drie petten op kan de commissaris een zekere invloed uitoe-

U bent lid van D66. Deze partij wil meer democratie. Zou u wat zien in een gekozen Commissaris van de Koningin?

Als rijksorgaan krijg je een heel ander beeld wanneer je als Commissaris van de Koningin gekozen wordt. Vroeger was de benoeming van een commissaris van de Koningin nog wel eens onderwerp van politiek handje-klap tussen de grote politiek partijen. Daarin is gelukkig veel verbeterd. Doorslaggevend is nu de wens van provinciale staten. Ik ben er voor om het proces zo democratisch als mogelijk te maken en zoveel mogelijk mensen inspraak te geven. Maar het zou een schijnvertoning worden als je komt met 2 kandidaten en dan zegt: 'Zo, nu mag de kiezer bepalen wie het wordt.' Ik zou wel meer zien in een formeel bindend oordeel van Provinciale Staten. Het alleen maar kijken naar verkiezing of benoeming is een gevaarlijke versmalling van de discussie, omdat je het immers niet los kunt zien van taken en verantwoordelijkheden. Dat geldt zeker ook bij burgemeesters, gezien bijvoorbeeld hun bevoegdheden bij de openbare orde.

Maar waarom dan wel een gekozen premier?

Een premier wordt indirect nu al gekozen. De laatste verkiezingen stonden daar ook van in het teken. Het VVD-congres hield een congres in het teken van 'Zalm

huiskamer en balkon

fenen. Je houdt toezicht op de politie, bemiddelt tussen gemeentes, bent schakel tussen gemeente en provincie en bij dreigende rampen kan ik ingrijpen. Dat is kort samengevat de rol van een Commissaris van de Koningin.

Hoe druk bent u met uw werk?

Dit werk is een 24-uurs verantwoordelijkheid. Werkdagen duren meestal een uur of 12. Dat komt ook doordat je er dingen bij doet. Je kan zelf bepalen hoeveel dat is. Maar veertig uur ben ik al wel kwijt door de gewone bezigheden. Er zijn ook nevenfuncties en regelmatig word ik door organisaties gevraagd deel uit te maken van hun bestuur. Onlangs ben ik gevraagd als voorzitter van de ANWB.

Mag je zoveel verschillende petten wel op hebben?

Mensen roepen al snel: 'Belangenverstrengeling.' Onzin. Als het er op aankomt heb je niet zoveel macht. Wel veel mogelijkheden die je probeert ten goede ten keren. In Nederland is veel transparantie rondom publieke posities. Als er sprake is van belangenverstrengeling, dan val je al snel door de mand.

for President." De minister-president maakt zichzelf altijd tot inzet van de verkiezingen. 'Kies Kok' bijvoorbeeld. Een kabinet regeert bij de gratie van het parlement. Een Commissaris van de Koningin daarentegen moet onafhankelijk zijn en boven partijen staan. Dat zal in het dualistische stelsel alleen maar toenemen.

Bent u niet bang dat mensen u associëren met D66?

Ik zie mijzelf niet als politicus, maar als een bestuurder, die door het feit dat hij benoemd is een bijzondere positie en verantwoordelijkheid heeft. Ik ben lid van D66, met name omdat de indeling rechts of links mij niet aanspreekt. Bovendien ben pragmatisch ingesteld. Als ik aan het einde van de week terugkijk, wil ik resultaat zien."

U heeft ook regelmatig overleg met de Koningin en andere Commissarissen?

Een gedeelte wat ook behoort tot het takenpakket van een Commissaris van de Koningin is het overleg tussen Commissarissen onderling. We hebben een maandelijks overleg en daarna spreken we met de minister van Binnenlandse Zaken. Dan spreken we over mogelijke

beleidsvoornemens of de gevolgen van beleidsvoornemens. Wat zijn de gevolgen van een oorlog op Irak? Gaat daar onrust door ontstaan? Hoe gaan we mogelijke problemen aanpakken? Coördinatie van problemen is een primaire taak.

Daarnaast zijn er ook gesprekken met de Hare Majesteit. Als Commissaris ben je een soort van vooruitgeschoven post in de provincie. Er wordt gesproken over wat speelt in de provincie. Wat daar precies wordt besproken, vertel ik natuurlijk niet. Dat behoort tot het geheim van Noordeinde.”

Hebben mensen echt een beeld van het werk van een Commissaris van de Koningin?

Mensen denken vaak dat ik de hele dag linten doorknip. Dat gebeurt ook wel eens, maar dat en andere vormen van representatie, is maar tien procent van het werk. Het hoort er allemaal wel bij. Het meest belangrijke werk van een commissaris gebeurt doorgaans achter de schermen.

Wordt u herkend op straat?

Gelukkig niet heel veel. Bij maatschappelijke organisaties kent iedereen de commissaris van de Koningin, omdat je veel met elkaar te maken hebt. Je naamsbekendheid wordt groter naarmate je langer op deze positie zit. Mensen zien je gezicht bij de nieuwjaarsreceptie of tijdens een toespraak. Ook word je zo nu en

dan geciteerd. In Renswoude word ik wel meer herkend dan in de stad Utrecht. Dat heeft met de Randstad te maken. Daar ben je veel anoniemer en naarmate je meer uit de Randstad gaat, neemt de naamsbekendheid toe. In Friesland en Groningen is de Commissaris van de Koningin een begrip.

Het belang van regionale tv en ‘sufferdjes’ in de plaatselijke kranten, neemt ook ontzettend toe. De provincie moet zich bewust zijn van deze communicatiemiddelen.

Is de lage opkomst bij verkiezingen ook een gevolg van het onbekend zijn met Provinciale Staten?

Nederland heeft teveel verkiezingen. We gaan voor vier verschillende besturen stemmen. Landelijk en gemeentelijk springen in het oog. Als mensen dan een keer niet gaan, is dat al snel bij de Europese verkiezingen of die voor Provinciale Staten.

De invloed van de provincie reikt tot in de huiskamer, tot op het balkon. Natuur, water, recreatie. Allemaal punten waar de provincie over gaat. Op gemeentelijk niveau is er het bestemmingsplan, maar dat is weer ontleend aan het streekplan. Maar daar zijn mensen zich over het algemeen niet bewust van.

Verkiezingsuitslag

© Rufus de Vries

De avond van 22 januari werd met spanning afgewacht. Wat zou de uitslag zijn? In de peilingen schommelde de ChristenUnie constant heen en weer tussen drie, vier of vijf zetels. Uiteindelijk bleken drie van de 150 zetels naar de ChristenUnie te zijn gegaan.

Teleurstellend? Om eerlijk te zijn wel. De afgelopen campagne werd door de meeste mensen als positief ervaren en dat geeft ook enige verwachtingen.

Teleurstellend des te meer omdat in mei er ook al zetelverlies was geweest.

© Rufus de Vries

Maar we moeten niet bij de pakken neer gaan zitten. De schouders er weer onder en op naar de Provinciale Statenverkiezingen van 11 maart! Ook deze keer willen we ons daarbij afhankelijk weten van onze Vader, Hij die alle dingen bestuurt en weet wat het beste is ook voor de ChristenUnie. Laten we tot Hem gaan in dankzegging en gebed en Hem vragen om Zijn zegen voor de komende tijd.

Jaarverslag 2002, beleidsplan en begroting 2003

Binnen het bestuur is druk gewerkt aan het afronden van het Jaarverslag 2002 en het opzetten van het Beleidsplan 2003. Over de begroting is binnen het bestuur al hevig gediscussieerd. Aankomend jaar hebben we, onder andere door de verkiezingsuitslag, minder geld dan vorig jaar te besteden. De subsidie die we van het Rijk krijgen is namelijk afhankelijk van het zetelaantal dat de moederpartij heeft. Deze drie stukken zullen op de Algemene Ledenvergadering van 28 maart aan de leden voorgelegd worden ter goedkeuring.

Dit jaar wil het bestuur zich meer gaan richten Perspectief-lokaal. Het bestuur wil de lokale afdelingen meer body geven. Dit is ook in het beleidsplan terug te vinden.

Op de avond van 28 maart is zoals je ongetwijfeld al gemerkt hebt, de Algemene Ledenvergadering. Deze begint om 19.30 op het partijbureau van de ChristenUnie aan de Puntenburgerlaan 91 in Amersfoort. Op zaterdag 29 maart houdt Perspectief haar congres. Dit congres heeft de titel gekregen: 'De angst regeert...' Hiervoor is al een aantal prominente Nederlanders uitgenodigd zoals onze eigen André Rouvoet en Mat Herben (fractievoorzitter LPF).

Als je van ver komt, bieden we je de mogelijkheid aan om in Amersfoort te overnachten in verband met het Perspectief-congres. Wil je hier gebruik van maken, stuur dan een mailtje naar info@perspectief.nu

Tot 28 en 29 maart!

Namens het bestuur,

Pieter van Eijdsden
algemeen secretaris

ps. Vergeet 11 maart niet te stemmen!

In Perspex flitsen regelmatig de namen voorbij van PerspectiefF-ers, waaronder vaak de namen van bestuursleden. Maar wie gaan er schuil achter die namen? Om op die vraag antwoord te geven stellen onze mannenbroeders en Els zichzelf eens goed voor. En als je zin hebt de club te versterken, er wordt nog iemand voor mediazaken gezocht (Zie advertentie)

Even voorstellen... het bestuur

Marcel Benard

Voorzitter

Marcel studeert Bestuurskunde aan de Erasmus Universiteit in Rotterdam. De 19-jarige Nieuwerkerker was, voordat hij voorzitter werd, achtereenvolgens lid en voorzitter van de commissie Politieke Verdieping en Politiek Secretaris.

Zijn belangrijkste hobby's zijn: vriendin Minke, lezen, poolen en squashen.

Klaas Pieter Derks,

Algemeen bestuurslid Perspectief

Klaas Pieter is 23 jaar en sinds januari 2002 getrouwd met Karla Wolthuizen. In het dagelijks leven studeert hij rechten aan de Rijksuniversiteit Groningen. Vanaf eind 2001 is hij bestuurslid van Perspectief, en daarvoor al 3 jaar actief voor Perspectief Friesland. In zijn zeer schaarse tijd vindt hij het leuk om te koken, lezen en muziek te luisteren vaak samen met Karla.

Jurgen van Houdt

Bestuurslid externe communicatie

Jurgen is 4e jaars student Bestuurskunde aan de Universiteit Twente. De 21-jarige Enschedeër neemt, naast zijn eigen portefeuille, ook die van internationaal politiek secretaris waar. Verder is hij lokaal actief als lid van de steunfractie van de ChristenUnie-Enschede.

Wiebrand Cnossen

Penningmeester

Wiebrand is 24 jaar en is werkzaam bij Ernst & Young Accountants te Zwolle, daarnaast studeert hij aan Universiteit Nyenrode voor Register Accountant. Vanaf 23 september 2000 zit Wiebrand in het bestuur, waarmee hij de nestor van het huidige Perspectief bestuur is. De belangrijkste hobby's van uw penningmeester zijn: Perspectief, skeeleren, volleyballen.

Van links naar rechts: Marcel Benard, Johannes de Jong, Els ter Haar, Pieter van Eijdsen, Klaas Pieter Derks, Peter de Kluijver, Jurgen van Houdt en Wiebrand Cnossen. Johannes de Jong en Peter de Kluijver worden op het komende congres voorgedragen respectievelijk als bestuurslid internationaal en politiek secretaris

© Rufus de Vries

Pieter van Eijdsen

Algemeen secretaris

Hij is al zo'n 2 jaar actief binnen het bestuur. Op het moment is Pieter bezig met het laatste jaar van zijn opleiding Pabo, in Zwolle. Naast notuleren, brieven schrijven en studeren besteedt hij z'n tijd als buitensportinstructeur, zeilen, schaatsen of skeeleren. Ook houdt hij van een goed boek en is muciseren op orgel en trompet zijn grootste hobby.

Els ter Haar

Algemeen bestuurslid

Els is 20 jaar en studeert verpleegkunde (Hbo-V) in Zwolle op de Gereformeerde Hogeschool. Ze doet haar werk met veel plezier. In de toekomst hoopt alle Perspectief-ers tot dienst te kunnen en dat die ook helpen om haar werk goed te doen. De afgelopen tijd heeft ze gemerkt dat het soms best wel moeilijk is om de mening van je achterban goed te vertolken. Els roept iedereen op om met een actief- kritische blik toe te zien op het werk en enthousiast deel te nemen aan activiteiten.

BLIK OP...

In een nieuw politiek landschap wil Perspectief, ChristenUnie-jongeren, zich profileren als politieke jongerenorganisatie die met een ruime blik op de toekomst, het debat wil aangaan en christelijke politiek hoog op de agenda wil plaatsen. De naam zegt het al; perspectief op de toekomst in een Unie met christenen. In opdracht van de achterban geeft Perspectief twee magazines en een E-zine uit. Om deze communicatiemiddelen goed in te kunnen zetten wil het bestuur van Perspectief de redacties stimuleren en aansturen. Hiervoor zijn wij opzoek naar een nieuw

bestuurslid mediazaken

Als bestuurslid mediazaken ben je verantwoordelijk voor de afstemming tussen de verschillende communicatiemiddelen van Perspectief, te weten Perspex, Ebate en Spektakel. Je zorgt in overleg met de redacties dat de inhoud van deze communicatiemiddelen zijn afgestemd op de lezers en nieuwsfeiten uit de politiek. Naast deze sturende taak ben je ook bereid om actief het medialandschap te verkennen, een netwerk op te bouwen in dat medialandschap en in samenwerking met de voorzitter zorgen voor nieuwe mogelijkheden om Perspectief op de Politieke kaart te krijgen.

Hiervoor zoeken wij iemand die:

- Kennis heeft van informatieoverdracht
- Visie heeft op communicatie en journalistiek
- Schrijverskwaliteit en kennis heeft van de Nederlandse taal
- Een brede interesse in de Nederlandse politiek, maatschappelijke en religieuze zaken heeft
- redactionele vaardigheden heeft of bereid is zich hierin te verdiepen
- mensen kan stimuleren en aansturen
- in teamverband kan werken

Ben jij het Perspectief-lid dat wij zoeken als aanvulling op ons bestuur? Ben jij diegene die zich wil inzetten voor een aantal belangrijke communicatiemiddelen binnen Perspectief, ChristenUnie-jongeren? Dan ben jij diegene die wij zoeken voor

... DE TOEKOMST

Schriftelijke reacties aan:

Klaas Pieter Derks

Huygensstraat 103, 9727 JW Groningen

kpderks@vizzavi.nl

n D e b a t

Geloof en politiek moeten gescheiden zijn

'InDebat' is een nieuwe rubriek in Perspex. Hier gaat Perspectief-voorzitter Marcel Benard in debat met de voorzitter van een andere politieke jongerenorganisatie. Danielle Paulssen van de Jonge Democraten (D66-jongeren) steekt de loef af.

Danielle: We leven in een seculiere staat. De kerken staan los van politieke beslissingen. In Nederland en veel andere landen is dit het geval. Dit omdat wij vinden dat beslissingen genomen moeten worden op basis van rationale processen en niet op basis van spirituele processen. De Jonge Democraten zien dan ook niet in waarom geloof belangrijk is in de politiek, waarom geloof je keuze zou moeten en kunnen bepalen.

Marcel: Dat we een scheiding tussen kerk en staat hebben, is een groot goed en dat zouden we ook absoluut niet kwijt willen. Daarin zijn we het dus eens. Maar dat betekent niet dat we ook scheiding tussen geloof en politiek hebben of willen hebben. Het is onmogelijk en onwenselijk dat politici hun overtuiging, hun ideologie, achterlaten wanneer ze het politieke proces binnestappen. Onmogelijk, omdat de meeste mensen niet zo schizofreen zijn dat ze hun overtuigingen uit het dagelijks leven achter zich kunnen laten.

Koele rationaliteit bestaat niet, is een fictie uit de Verlichting. Het is ook onwenselijk, omdat politiek gaat over het stellen van kaders, over richting geven en over regels stellen. Waar moeten politici normen vinden hoe ze dit zouden moeten doen? Dat kan volgens mij niet anders dan uit iemands persoonlijke overtuiging komen.

Danielle: De scheiding tussen kerk en staat betekent dat we kerken niet toelaten invloed uit te oefenen op het politieke proces. We vinden dus ook dat iemand zijn geloof niet de basis moet zijn van iemands politieke beslissingen. Als we dat wel zouden doen gaan we voorbij aan de samenleving. Maar een klein deel van de samenleving gelooft. Dat kleine deel is ook nog aanhanger van verschillende kerken. De politiek zou juist kaders moeten scheppen om iedereen in de maatschappij zijn of haar plaats (op basis van gelijkwaardig) te geven. De politiek moet er voor zorgen dat iedereen correct is in de publieke ruimte. Hiermee bedoel ik dat iedereen zich schikt naar elkaar. Thuis, in je eigen vriendenkring of met je gezin mag en moet je kunnen zeggen en doen wat jij wilt, zolang niemand anders daardoor geschaad wordt. Het is nadrukkelijk niet de bedoeling dat de overheid normen en waarden gaat

© Rufus de Vries

prediken die maar voor een klein deel van de samenleving gelden. De overheid moet er zijn om iedereen gelijke ontplooiingskansen te bieden en niet om christelijke of andere denkbeelden voor te schotelen. Een politicus hoeft zijn overtuiging niet achter zich te laten. Hij of zij moet echter wel beslissingen nemen in het belang van alle Nederlandse onderdanen. Beslissingen nemen op basis van de Bijbel, Koran of Thora is niet wenselijk in onze samenleving. De Jonge Democraten geloven in een samenleving waar niemand, behalve jijzelf beslissingen neemt over je eigen leven. Je weet zelf wat goed voor jou is, dat hoeft niemand je te vertellen. Een overheid moet dus ook geen beslissingen voor jou nemen of richting geven aan jouw leven. Jij moet jezelf kunnen zijn. De interpretatie van de Almachtige mag hier geen invloed op hebben, tenzij het jouw eigen interpretatie is en niemand dit van tevoren heeft opgelegd.

Marcel: Geloof en levensovertuiging zijn wat mij betreft vergelijkbaar als je het hebt over de vraag waar je je politieke overtuiging vandaan haalt. Mijn stelling is dat iedere politicus zijn politieke overtuiging baseert op zijn levensovertuiging. Dat jij vindt dat de overheid er moet zijn om iedereen gelijke ontplooiingskansen te geven, is omdat jij een bepaalde levensovertuiging hebt: dat ieder mens het beste af is, als hij nergens toe gedwongen wordt, maar zichzelf kan zijn. Dat mag jij zo vinden, maar het is een levensovertuiging die van invloed is op je politieke stellingname. Het is dan flauw om van christenen te vinden dat zij hun levensovertuiging buiten de politiek moeten houden. Dat ik er van overtuigd ben dat de geboden die God geeft het beste zijn voor de samenleving, is in wezen geen andere stelling dan jouw stelling dat gelijke ontplooiingskansen

voor iedereen het beste zijn voor de samenleving. Nog zo'n denkfout is dat christelijke politieke keuzes niet voor alle Nederlandse onderdanen zouden kunnen zijn. Natuurlijk kan dat wel! We willen niemand's geweten binden en we willen ook niemand via de overheid bekeren, maar we willen juist wel dat de overheid richting geeft in het politieke debat. Jij gaat uit van de veronderstelling dat liberalen het alleenrecht hebben op de juiste manier van leiding geven, namelijk: iedereen vrijlaten wat alles betreft. Tegelijk ben je dan niet consequent, omdat ook jij het met me eens zal zijn dat de overheid gedrag van burgers aan banden moet leggen als dat volgens jou slecht is voor anderen of voor het milieu. Als ik vuil wil dumpen, mag dat volgens jullie niet. Als ik het kind van mijn buurman in elkaar wil slaan, mag dat ook volgens jullie niet.

Danielle: Levensovertuiging is volgens mij niet alleen geloofsovertuiging. Je overtuiging hangt af van al je levenservaringen en hoe je daar op terugkijkt. Geloof in God of de mens is hier uiteraard een deel van. Jij stelt dat de overheid richting moet stellen, maar waarom? Je kunt niet van bovenaf bepalen wat mensen zouden moeten vinden. Een normen en waarden debat is flauwekul als je daar richting in wilt geven. De samenleving bepaalt de uitkomst uiteindelijk zelf. Natuurlijk kun je je vuil niet ergens storten of een kind slaan, je schaadt dan immers iemand anders. In de publieke ruimte moet je ervoor zorgen dat iedereen zoveel mogelijk vrijheid heeft, ongeacht geloof, culturele achtergrond, geslacht, leeftijd of seksuele geaardheid. Ik ga nu kijken naar de hypothese dat een van ons de macht zou krijgen. Bij mij zou iedereen zijn leven kunnen leiden zoals hij dat zelf wil, mits hij geen anderen

schaadt. Iedereen is gelijkwaardig en krijgt dezelfde ontplooiingsruimte. In de openbare ruimte is iedereen gebonden aan de wet en moet zich dus ook goed gedragen. Iedereen; Islamiet, homofiel, gereformeerd, atheïst, vrouw, etc kan zijn of haar leven blijven leiden. Als men zich maar in de openbare ruimte aan de regels houdt. Als jij de macht krijgt leven we hier allemaal volgens de normen en waarden van de Bijbel, geïnterpreteerd door jou. Iedereen moet leven volgens de Christelijke mores, of je nu Christen bent of niet. De retorische vraag die nu volgt: Bij wie is de hele Nederlandse bevolking het beste af?

Marcel: Mijn punt blijft staan, dat ook jij wilt dat de overheid regels stelt: dat is richting geven. Het grote probleem uit de u-vraagt-wij-draaien-democratie, zoals jij die voor je ziet, is de positie van minderheden. Een overheid die klakkeloos achter de meerderheid aanloopt heeft geen verweer tegen 'verkeerde' meerderheden. Het verwijt dat je in onze richting uit, is niet op zijn plaats. Sterker nog: de overheid die jij voor je ziet, loopt eerder het gevaar minderheden te schaden dan de overheid die ik voor me zie. Christelijke denkers vanaf de Reformatie hebben gewezen op het belang van rechten van minderheden. Vrijheid van godsdienst en van meningsuiting. Vrijheid van onderwijs. Wij leggen geen gewetensdwang op, dat is onzin. Natuurlijk zal de overheid andere regels stellen, maar wie zegt dat die minder goed zijn? Wellicht is de Nederlandse samenleving wel beter af als er andere regels worden gesteld. Ik kan niet begrijpen dat jij met zo'n verhaal bij een partij zit die de vrijheid van onderwijs wil afschaffen. Hoezo dwang van de overheid?"

Daniëlle: Wij willen iedereen gelijkwaardige vrijheid geven. Wij willen mensen niet opsluiten of laten opsluiten in een religieuze of culturele zuil. Daarom moet je er ook voor zorgen dat geloof en politiek volledig gescheiden zijn, anders sluit je mensen op. Mensen vrijlaten in hun leven. Niet geloven opleggen of zij-effecten van geloof integreren in de samenleving. Iedereen moet zijn leven kunnen leiden zoals hij wil, zonder betutteling van overheidswege of private, niet vrijblijvende instellingen. Politiek en geloof moeten gescheiden zijn. Jouw geloof is niet het geloof van anderen, daar moet je je bij neerleggen. Waar een politicus wel voor moet zorgen is dat ieders rechten gewaarborgd worden door middel van wetgeving aan te nemen, te verwerpen en te ontwerpen. Je geloofsovertuiging kan daar een rol in spelen, maar zeker geen doorslaggevende. Je moet mensen niet beperken in hun keuzevrijheid, je kan wel keuzes toevoegen. Zou het niet beter zijn daar je energie in te steken als politicus dan anderen in hun vrijheid en rechten te beperken? Geloof en politiek scheiden kan een kunst zijn, maar zeker de moeite waard!

© Rufus de Vries

De uitbreiding van Europa is een beschavingsproject

Jarenlang was hij als Kamerlid de portefeuillehouder op de beleidsterreinen Buitenlandse Zaken, Ontwikkelingssamenwerking, Europa, VROM, Antillen en Algemene Zaken. Een lange periode voor het GPV en later voor de ChristenUnie. Eimert van Middelkoop, buitenlandspecialist en Europakenner. Aan de vooravond van de toetreding van tien nieuwe landen tot de Europese Unie een gesprek over de grenzen van EU-deelname, de zin en onzin van een Europese grondwet en het bijzondere karakter van de uitbreiding.

Door Karla Derks en Wim Doddema

Eimert van Middelkoop houdt zich momenteel vooral bezig met allerlei 'interim'-werk. Veel dingen vloeien voort uit het Kamerwerk. Na de verkiezingen van mei 2002, zou hij in geval van herkiezing, misschien wel voorzitter zijn geworden van de enquêtemissie die onderzoek gedaan heeft naar Srebrenica. In opdracht van TweeVandaag heeft hij toen de commentaren verzorgd over de Srebrenica-enquete.

'Vervreemdend' noemt hij de wissel van de politiek naar de journalistiek.

Daarnaast is hij nauw betrokken geweest bij de campagne van de ChristenUnie.

Zijn voornaamste taak is het voorzitterschap van een interdepartementale onderzoekscommissie Defensie en Financiën, een ambtelijke commissie die onderzoek doet naar het Europese defensiebeleid. Een eenduidig defensiebeleid kent Europa niet en de commissie probeert dit in kaart te brengen. De wereld van generaals is hem niet vreemd, als defensiespecialist binnen de ChristenUnie.

Wat mist u aan het Kamerwerk?

"De Tweede Kamer is een omgeving met een hoog informatiegehalte. Als je eenmaal aan het Binnenhof werkt, word je in een continu proces op de hoogte gehouden van alle ontwikkelingen. Ik zou het liefst politiek actief blijven, om die informatie-stroom vitaal te kunnen houden. Aan de andere kant heeft mijn vertrek ook z'n voordelen. Als kamerlid had ik wel eens de behoefte aan een sabbatical, maar dat kan gewoonweg niet. Nu na 27 jaar aan het Binnenhof, waarvan 12 á 13 jaar als kamerlid, is die kans er nu en dat is toch wel plezierig. Momenteel lees ik veel over de multiculturele samenleving en de Islam. Daar heb ik me graag in willen verdiepen en daar

heb ik de tijd nu voor gekregen. Verder heeft het Nederlands Dagblad lange tijd gevraagd of ik als columnist voor hen wilde schrijven en dat heb ik eindelijk toe kunnen zeggen.

Na mijn vertrek uit de Kamer is er veel veranderd. Medewerkers en oud-collega's schieten mij nog regelmatig aan, vol verbazing over de verruwde sfeer in de Kamer. Er heeft daarnaast een grote wisseling van personen plaatsgevonden die niet bekend zijn met de werkwijze van de Kamer. Ik ben heel actief geweest voor Israël. De RPF was een Israëlgezinde partij, het GPV in mindere mate. Theologische verschillen kun je als politieke partij niet oplossen, maar je kunt wel goede betrekkingen tot stand brengen en houden. Die goede betrekkingen zijn er tussen Israël en mij altijd geweest. Er staat zelfs een boom van mij in Israël, in dank geschonken door het CIDI. Met betrekking tot Israël heb ik veel politiek samengewerkt met Maxime Verhagen (CDA) en Frans Weisglas (VVD). Maxime is nu fractievoorzitter en Frans Weisglas is Kamervoorzitter geworden. Er is erg veel veranderd."

Bij de Europese conventie voor de toekomst van Europa zie je een streven naar een Europese grondwet. Wat is het belang daarvan?

"Grondwet vind ik een groot woord. In de bestaande EU-verdragen zitten al constitutionele elementen, hoewel deze vrij ondoorzichtig zijn. Zelf vind ik een Europese grondwet overbodig. Er zijn veel overeenkomsten tussen de grondwetten van de afzonderlijke lidstaten en die zijn voortgekomen uit de afzonderlijke tradities van de lidstaten. Die tradities moeten blijven bestaan. Een voorbeeld van zo'n traditie is de wet op het bijzonder onderwijs. Dat is uniek voor Nederland en daar is een zware schoolstrijd aan vooraf-

gegaan. Dat behoort tot onze geschiedenis. Laat dat nationale nu maar bestaan. Daar moet de EU zich niet mee gaan bemoeien."

Wat is het belang van de uitbreiding?

"De uitbreiding van de EU noem ik graag een beschavingsproject. Met de toetreding van de tien nieuwe landen behoort de tweedeling van Europa definitief tot het verleden. Die tweedeling behoort tot mijn eigen geschiedenis. Vroeger gaf je vanuit Nederland steun aan de broeders en zusters achter het IJzeren Gordijn. Je steunde bijvoorbeeld de ondergrondse kerk in Roemenië. In de kerk werd daar voor gebeden. Die nieuwe EU-lidstaten behoren cultuurhistorisch al tot Europa. Het is bijzonder om straks een eenheid te vormen en één te zijn met die landen waar in het verleden veel voor gebeden is. We horen ook niet alleen vanuit onszelf te redeneren. De toetre-

ders hebben ons ook nodig voor hun sociale markteconomie en om de democratiseringsgedachten te leren."

De twijfelachtige houding van de Nederlandse regering was dus ongepast?

"Ik wijs die twijfelende houding van Nederland sterk af. Het was heel kwalijk geweest als Nederland een veto had uitgesproken. De toenmalige Engelse premier, mevrouw Thatcher, heeft aan het eind van de tachtiger jaren eens gezegd dat Warschau, Praag en Boedapest Europese steden zijn. Daarmee deed zij een belofte. Tussen de toetredingslanden en de Europese landen zijn in het verleden veel verdragen opgesteld die al stappen waren op weg naar toetreding. Een twijfelende opstelling van Nederland is daarom af te wijzen. Ik haal dan vaak psalm 15 aan: 'Heeft hij tot zijn schade gezworen, hij verandert het niet.' Daar heeft ook

© Rufus de Vries

Nederland zich aan te houden als het om de toetreding gaat. En zo is het gelukkig ook gegaan.”

Een morele verplichting?

“Het was meer dan ongepast geweest om ‘nee’ te zeggen.”

Hoe ver reiken de grenzen van uitbreiding?

“Je mag je de wet niet voor laten schrijven door geografische ligging. Er zijn veel verschillende meningen over deze kwestie. Oekraïne en Wit-Rusland zijn geen kanshebbers voor toetreding. Daar is geen beginnen aan. Beide landen zijn rechtstatelijk gezien een ramp.

En dan Turkije. Ik ben tegenstander van EU-lidmaatschap voor Turkije. Het is niet nodig om dat land entree te verschaffen tot de EU. Begrijp me goed, ik ben een groot voorstander van goed nabuurschap en sterke economische betrekkingen. Maar dat is al heel goed geregeld tussen Europa en Turkije, zoals in de NAVO. Turkije behoort niet tot Europa.

De EU wordt vaak aangeduid als een waardengemeenschap. De EU kent een gezamenlijk pakket van waarden, zoals democratie, mensenrechten en vrijheidsrechten. Turkije voldoet niet aan die criteria. Het is een land met een seculiere grondslag. Sluiers zijn daar verboden, vooral in de publieke taken, en het leger speelt daar een grote rol. Als het die vrijheden zou honoreren vrees ik voor de ondergang van het land. De argumenten die ik nu noem zijn van puur politieke aard. Toch is het als christen vaak moeilijk gebleken om die discussie te voeren. Ik herinner me vurige kamerdebatten waarin mijn argumenten beschouwd werden als weerstand tegen de Islam. In Nederland is geen oog voor de politieke kracht van godsdienst, terwijl in landen als Turkije godsdienst een groot motief is binnen het politieke krachtenveld. Dat wordt daar wel onderkend. In de jaren '60 is trouwens al eens een toezegging gedaan aan Turkije en ook hier zal wellicht de

morele regel van psalm 15 gehonoreerd moeten worden. Maar het zou me een lief ding waard zijn als men alleen tot goed nabuurschap zou besluiten.”

Zal Europa ooit de positie krijgen die de VS hebben?

“Hoe kun je die vraag stellen op het moment dat de NAVO over Irak verdeeld is en de Europese landen tegenover elkaar staan? De kracht van Europa ligt in economische, monetaire en sociale elementen. Ik ben altijd een groot voorstander geweest van de regierol van de VS. De NAVO zou op veiligheidspolitieke zaken achter de VS moeten gaan staan. De EU moet op dat punt bescheiden blijven.

Belangrijk is ook hoe je de rol in de wereld definieert. Daar bestaat binnen Europa al geen eenduidige visie op. Frankrijk, en ook Duitsland, houdt er een heel ander idee op na dan Groot-Brittannië. Op dit moment lijkt Schröder een pacifist, terwijl Blair het maatje van Bush is. Die hou-

dingen zijn divers en geven geen duidelijkheid over hoe de rol in de wereld is of moet worden ingevuld.”

Heeft de ChristenUnie bondgenoten binnen Europa?

“Ik denk niet in termen van bondgenoten. Het is belangrijk om mee te denken over de fundamentele principes in de nieuwe lidstaten. Hoe zij dit politiek oppakken is een aangelegenheid

van het land zelf. De nieuwe landen zijn aan een noodgedwongen inhaalrace begonnen en daar moeten de ‘huidige’ lidstaten hun zo goed mogelijk in bijstaan. Neem de wetgeving op financieel en economisch gebied. Dat zal daar in korte tijd moeten worden ingevoerd en dat zal geen gemakkelijke klus worden.”

Nog eenmaal blikt Van Middelkoop terug naar zijn werk als kamerlid. Hij herinnert zich

een reis naar de Baltische staten Estland, Letland en Litouwen. Die staten hadden zich toen juist onafhankelijk verklaard. Als vers kamerlid mocht hij deze trip meemaken. Eén ding van die reis is hem in herinnering gebleven: “De Baltische staten zeiden daar: jullie zijn vijf jaar bezet geweest, maar wij vijftig jaar. Dat heeft diepe indruk op mij gemaakt. Ze zijn nu welkom in onze Europese Unie.”

Even voorstellen: kandidaten Provinciale staten

Door Josha Sietsma

Harmannus Blok is 24 jaar en woont in Zuidwolde, een klein dorpje 5 kilometer ten noorden van de stad Groningen, in de gemeente Bedum. Hij staat op nummer 15 van de kandidatenlijst voor de Provinciale Staten in Groningen. Verder maakt hij deel uit van het Provinciaal Promotie Team en is penningmeester van de, nu nog, GPV-kiesvereniging in Zuidwolde.

Mijn ambities zouden zijn, als ik zou worden gekozen, het zo goed mogelijk overbrengen van het gedachtegoed van de ChristenUnie. En met name dan laten zien dat dat gedachtegoed niet alleen iets theoretisch of dogmatisch is, maar dat het ook praktische oplossingen biedt voor allerlei maatschappelijke problemen. En dat dat gedachtegoed ook 'heilzaam' is voor alle mensen, niet alleen voor (kerkgaande) christenen. Kortom, dat de ChristenUnie ook praktische oplossingen biedt voor de diverse beleidsterreinen vanuit haar gedachtegoed.

Ik vind het belangrijker dat iemand op de ChristenUnie stemt vanuit zijn/haar overtuiging, in plaats van dat ze alleen op mijn persoon stemmen omdat ik misschien zo'n aardige jongen ben. Wel zal ik, stel dat ik gekozen werd, veel waarde hechten aan contact met de 'achterban'. Ik vind het belangrijk te weten hoe je 'achterban', die jij immers vertegenwoordigt, denkt over allerlei problemen en wat zij belangrijke onderwerpen vindt. Daar zouden wat mij betreft volksvertegenwoordigers in alle bestuurslagen wat meer aandacht aan kunnen besteden.

Marleen Boven-Mast is 27 jaar, getrouwd en moeder van 2 kinderen. In Flevoland staat zij op de 17e plaats.

Mijn 'loopbaan' bij de ChristenUnie is nog maar kort geleden van start gegaan. Sinds september 2002 werk ik als secretaresse voor de fractie in Flevoland.

Eigenlijk ben ik er via via ingerold, zonder politieke ervaring. Maar ik zag dit wel als de kans om mijzelf te ontplooien en om inzicht te krijgen hoe de provinciale politiek in elkaar zit. Inmiddels zijn we een half jaar verder en kan ik wel zeggen dat mijn interesse is aangewakkerd. Met heel veel plezier zet ik mij in voor alle taken die door de fractie naar mij worden toegeschoven (en dat zijn er op het moment nogal wat). Het is geweldig om dat te doen bij een partij die je zelf een warm hart toedraagt. De fractie vertrouwt me het mij toe om een plaats op de kandidatenlijst in te nemen. Eigenlijk met als doel statenleden bij eventuele afwezigheid te kunnen vervangen bij commissievergaderingen. Dat was voor mij een kans die ik niet voorbij wilde laten gaan. Gezien mijn plaats op de lijst ga ik er niet vanuit dat ik word gekozen (en dat is ook niet het doel).

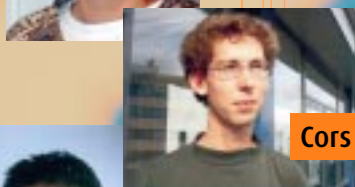
Esme Wiegman is ook 27 jaar, ook moeder van 2 kinderen, Niels en Lars. Voor de ChristenUnie in Overijssel staat ze op de 10e plek.

Ik ben sinds een klein jaar gemeenteraadslid voor de ChristenUnie in Zwolle, een functie waar al gauw zo'n tien tot twintig uur per week werk in gaat zitten.

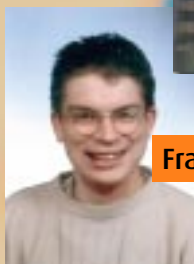
Het gemeenteraadswerk is bijzonder boeiend in een stad als Zwolle. De beginselen en het gedachtegoed van de ChristenUnie bieden een goede basis en goede uitgangspunten voor het politieke werk. Verder schrijf ik af en toe wat (met name boekrecensies) voor het vrouwenblad Eva. Ik sta kandidaat voor de Provinciale Staten, maar op mijn verzoek op een onverkiesbare

Harmannus Blok

Marleen Boven-Mast

Cors Visser

Frank Visser

Esme Wiegman

plaats vanwege het gemeenteraadswerk dat ik al doe. Het waarom van mijn kandidatuur kan beter beantwoord worden door de mensen die deze lijst hebben opgesteld. Ik geloof dat het een combinatie is van inmiddels opgedane politieke ervaring en gegroeide bekendheid, mijn leeftijd en mijn vrouwelijke geslacht. Mijn motivatie: Als ik wat kan betekenen voor de ChristenUnie op wat voor manier dan ook, dan doe ik dat graag en van harte! De kans dat ik word gekozen, is dus klein.

Cors Visser is 27 jaar en heeft de eer van rode lantaarndrager in de provincie Utrecht. Hij is getrouwd met Hanneke, woont in Utrecht en werkt bij het Wetenschappelijk Instituut van de ChristenUnie. Daarnaast houdt hij zich bezig met promotie onderzoek en is actief in de kerk.

Ik sta kandidaat omdat ik de provincie een interessante bestuurslaag vind, veel ruimtelijke ordening, dat is mijn vakgebied. En omdat ik het belangrijk vind dat er af en toe nieuwe namen op een lijst moeten staan.

Als ik word gekozen ben ik van plan te zorgen dat er ruzie ontstaat in de ChristenUnie fractie zodat deze zich gaat splitsen. De reden daarvoor is dat ik op nummer 30 sta en dat als ik word gekozen dat betekent dat de ChristenUnie de absolute meerderheid heeft. Dat lijkt met erg ongezond.

Frank Visser is 25 jaar, woont in Haarlem en staat 7e op de gezamenlijke lijst van ChristenUnie-SGP in Noord-Holland. Frank is redacteur voor Ebate en daarnaast 3 jaar bestuurslid van Perspectief geweest.

Het is allereerst mijn ambitie om gekozen te worden, al is die kans erg klein. Maar een paar extra

voorkeurstemmen voor de partij is nooit verkeerd. Mocht ik gekozen worden dan ga ik gewoon aan de slag, handen uit de mouwen. Ik wil de provincie dichterbij de burger brengen, een echte volksvertegenwoordiger zijn. Zo hoop ik regelmatig een digitale nieuwsbrief te verspreiden, op werkbezoek te gaan en kerken en jongerenclubs te bezoeken. Ik hoop dat ChristenUnie-SGP dan over vier jaar in Noord-Holland zo bekend is dat we nog verder groeien! Ik heb een brede interesse, kan goed debatteren en ben enthousiast. Ik wil mij inzetten voor beter openbaar vervoer in Noord-Holland, een goede jeugdzorg en betere voorlichting aan jongeren over risico's van drugs en alcohol. Ik wil gaan voor een betrouwbare overheid, dicht bij burgers. Geen loze beloften, maar opkomen voor zwakkeren en goed zorgen voor de schepping. De Bijbel geeft de beste richtlijnen voor een gezonde samenleving en vanuit die basis wil ik bezig zijn in de politiek. Geen woorden maar waarden!

Meer weten? Kijk op www.frankvisser.nl

Naast deze 5 staan er nog meer 'jongeren' op de kandidatenlijsten voor Provinciale Staten. Friesland is topleverancier met maar liefst 4 jongeren op de lijst. De jongste jongere, Gerjan Pranger, komt uit Groningen en staat op plaats 8.

Andere jongeren:

Zuid-Holland: Sander Luitwieler, plaats 30,

Zeeland: Arjan Beekman (23), plaats 6 en

Lennard Openneer (26), plaats 7;

Noord-Brabant: W. Boerma (26), plaats 18;

Friesland: Wilhelm Cnossen (23), plaats 10,

Tienke Stellingwerf-Bloem, (25), plaats 15

Christiaan Hilverda (24), plaats 16,

Corine Lagerweij-Huijser (27), plaats 20;

Overijssel: Haddasa Ytsma (23), plaats 20

'No time for losers, cause we are the champions.'

Het kampioenenlied van Nederland. Perspex breekt met de traditie en besteedt wel tijd aan de verliezers. Is er leven na de verkiezingen?

Haitske van der Linde, lijsttrekker van Leefbaar Nederland is één van diegenen die na de verkiezingen pas op de plaats moest maken. Voor haar is er ook geen hoop meer op snelle termijn terug te keren. Haitske moet op zoek naar nieuw werk: "Ik ben op dit moment werk aan het zoeken. Ik werkte voor de fractie, maar die bestaat niet meer, dus."

Leefbaar Nederland ging een lijstcombinatie aan met de Vrije Indische Partij om gezamenlijk meer stemmen te halen. Het mocht niet baten: Rob Koop: "Waarom wij niet zijn gekozen? Ik denk door het gezeur over strategisch kiezen van CDA en PvdA samen met VVD." En Haitske zegt: "Er zijn bij deze verkiezingen maar 3 partijen in staat geweest zetels te winnen, namelijk: CDA, PvdA en VVD. Als je ziet dat zelfs een partij als de ChristenUnie, met een bijzonder loyaal en vast kiezerspubliek stemmen kwijtraakt aan Balkenende, dan weet je dat het bijzonder moeilijk is."

Ze voert nog een andere reden aan. "Leefbaar Nederland had de naam van een ruzie-partij gekregen, met name door de kwestie-Ratelband." Leuk detail: Haar grote rivaal Emiel Ratelband belandde op de voice-mail van Perspectief als reactie op een e-mail. Helaas was hij al weer onderweg naar Irak, dus niet bereikbaar voor een reactie.

Ook de 'politieke' feestbeesten van de Partij van de Toekomst kregen niet genoeg stemmen voor een zetel. Maar niet getreurd, we blijven optimistisch. "Ons primaire doel was het behalen van naamsbekendheid. Hierdoor had onze campagne meer de insteek van een 'presentatie'. Ons hoofdmotto was niet voor niets 'Ga stemmen, desnoods op ons' en aangezien er weer meer mensen zijn gaan stemmen is dat doel behaald.' Toch is Johan Vlemmix de eerste lijsttrekker die sneuvelde na de verkiezingen. Verdacht? Maar niet te veel over nadenken.

Een andere partij die ook niet werd gekozen, maar waar we in de toekomst waarschijnlijk meer van zullen horen is de Partij voor de Dieren. Partijvoorzitter Ton Dekker: "Dat wij geen zetel hebben gehaald, hangt samen met het feit dat we relatief kort voor de verkiezingen zijn opgericht. Hierdoor konden wij onze registratie in de kiesdistricten niet vlekkeloos afronden: in het district Overijssel waren we een aantal

minuten te laat, waardoor we in dat district niet aan de verkiezingen mochten meedoen."

Wat missen we eigenlijk? Dekker (PvdD): "Wij hadden met één of meer kamerzetels het thema dierenwelzijn meer gewicht kunnen geven, ook onder een dier- en natuurvijandig Kabinet. De permanente aanwezigheid in de Kamer biedt hiervoor goede mogelijkheden."

En of het antwoord van Partij voor de Toekomst een serieus antwoord is of grap, word niet helemaal duidelijk. "Het liefst hadden wij middels een zetel toegang gehad tot dezelfde middelen en informatie als onze 'gevestigde' collega partijen. Hetgeen Nederland nu gaat missen is het feit dat het omgekeerd nu niet de beschikking heeft over de informatie die wij hebben." Diva van de nieuwe politiek, Winny de Jong, reageerde niet, maar beantwoord op haar website de vraag: 'Waar heeft u dat schattige hoedje van de poster gekocht?'

Het antwoord: Beste Helga, Dat is een Borsalino hoed. Da's eigenlijk voor mannen en is in de meeste hoedenwinkels wel te krijgen. Ik heb de hoed in Rotterdam gekocht, in een hoedenzaak aan de Meent (vlakbij Coolsingel).

Gouda,
mr. C.M. Verkade

Kleren maken de man...

© Rufus de Vries

De oud-minister-president Wim Kok heeft een bijzonder leven achter zich liggen. Hij werd ooit bekend als schreeuwerige stakingsleider met wilde lange haren en bijbehorende kleding. Daarna werd hij FNV-leider. Zijn kapsel paste zich snel aan aan de nieuwe functie en ook zijn kledingkeuze wijzigde: hij droeg zo waar

een colbertje, maar dan wel zonder stropdas. Toen hij kamerlid voor de PvdA werd kreeg hij een net kapsel en vanaf het moment dat hij fractieleider van de PvdA was, droeg hij zelfs een stropdas. Vervolgens werd hij vice-premier en minister van Financiën en later zelfs minister-president en hij ging zich netter en netter kleden, totdat er geen verschil meer te zien was tussen de kleding- en kapselkeuze van hem en die van bijvoorbeeld de pas herkozen voorzitter van de Tweede Kamer – het is verblijdend dat de gegadigde van het CDA (welke partij bij de voorzittersverkiezingen weer in oude politiek dreigde te vervallen) niet gekozen is - de VVD-er Frans Weisglas.

Wijzigende gedachtesprongen

Wat bleek? Kleding en haardracht vertolkten zijn innerlijk! Aanvankelijk stond hij op de barricaden te roepen over het verderfelijke grootkapitaal en hoe slecht de directieuren van bedrijven bezig waren. In zijn volgende functie moest hij gaan overleggen met werkgevers en verdwenen de ergste en domste eenzijdigheden uit zijn visie. In het begin van zijn kamerlidmaatschap was dit nog behoorlijk schreeuwerig. (Wie herinnert zich niet zijn geschreeuw tijdens het CDA-VVD-kabinet toen hij de verontwaardigde oppositieleider speelde?) Toen de PvdA mocht meeregeren, werd Kok door de tacticus Lubbers in een goede stoel gemanoeuvreerd. Hij werd minister van Financiën, een functie waarbij hij de schatkist moest bewaken en hij zijn linkse Sinterklaasachtige (maar dan met andermans geld) vrienden moest bedwingen en moest leren wat bezuinigen is. Had op die stoel een CDA-er gezeten, dan was dat een onder het kabinet tikkende tijdbom

geweest (steeds weer zouden de PvdA-ministers om meer geld gesmeekt hebben, en steeds weer zou de CDA-minister de hand op de knip moeten houden), maar met Kok op die stoel hield het kabinet het vier jaar vol. En inderdaad, Wim ging door de belangrijke en verantwoordelijke functie anders praten en denken. Hij leek van Keynes nooit gehoord te hebben. Hij leek plotseling te begrijpen dat je niet meer geld kan uitgeven dan je verdient...

Vervolgens werd Wim minister-president en ... deed precies dezelfde dingen als Lubbers (hoe graag zou ik in die periode in de Kamer elk debat begonnen zijn met een citaat van Wim van zo'n tien jaar geleden, waarin hij rechtstreeks het tegendeel beweerde) alleen dan zonder religieuze en zelfs zonder sociale bevlogenheid. Het dieptepunt was dat hij bij de jaarlijkse Den Uyl-lezing (nota bene een lezing vernoemd naar de idealistische Joop den Uyl) vol trots vertelde dat hij de ideologische veren van de partij had afgeschud.

Hoe moest dit verder gaan?

Sinds 6 februari 2003 is het duidelijk. Wim Kok is de man van het grootkapitaal. Hij wordt lid van de raad van commissarissen van Shell en ING. De kleurverarming is geëindigd: kleur heeft hij niet meer. Nu gaat hij zich op het grote geld storten. Zijn twee commissariaten leveren hem zo'n 80.000 euro op. Het is duidelijk: Kok is kapitalist... Churchill zei het al: wie op zijn twintigste geen socialist is, heeft geen hart. Wie het op zijn veertigste nog is, heeft geen hoofd. Zelfs Wim Kok geeft Churchill uiteindelijk gelijk, maar zijn inzichten komen wel 25 jaar te laat...

Durf te kiezen...

De commissie internationaal zoekt:

- een penningmeester
- een 'webmaster'
- talenknobbels (Engels en/of Duits en/of Frans)
- denkers met een HBO- / WO-opleiding en interesse voor Europese ontwikkelingen

De commissie wordt aangestuurd door de internationaal secretaris, de penningmeester en de voorzitters van de werkgroepen. Er zijn twee werkgroepen;

De werkgroep internationale contacten houdt zich bezig met de organisatie van de contacten met verwante Europese politieke jongerenorganisaties, samenwerking met andere Nederlandse jongerenorganisaties op internationaal terrein en de organisatie van activiteiten rondom de Europese verkiezingen in 2004.

De werkgroep publicatie houdt zich bezig met het publiceren van artikelen en scripta's over Europese zaken. Daarnaast worden er kerndocumenten van ChristenUnie en PerspectiefF vertaald als ondersteuning aan de verwante jongerenorganisaties in Europa.

Beide werkgroepen richten zich in hun activiteiten ook op de leden van PerspectiefF
Voor aanmelding en informatie: Johannes de Jong, jdjong@mail.thuk.nl, 038-3330742

...voor de toekomst!

ebate

CHRISTELIJK POLITIEK E-ZINE
WWW.EBATE.NL

EBATE IS EEN CHRISTELIJK POLITIEK E-ZINE DAT ELKE TWEE WEKEN VERSCHIJNT. BIJDAGEN IN EBATE WORDEN OP PERSOONLIJKE TITEL GESCHREVEN. OP DE SITE KAN WORDEN GEDEBATTEERD OVER ARTIKELLEN EN STELLINGEN UIT EBATE EN NIEUWE DISCUSSIES KUNNEN WORDEN GESTART.

EBATE IS ER VOOR JOU: JIJ KUNT JOUW IDEEËN OVER (CHRISTELIJKE) POLITIEK EN DE SAMENLEVING OP EEN CONSTRUCTIEVE WIJZE VENTILEREN. EBATE WIL PRIKKELEN EN ONTWIJKT DAARBIJ GEEN POLITIEK GEVOELIGE ISSUES. EBATE RICHT ZICH OP DE ACTUALITEIT EN KIJKT OOK VOORUIT.

LOG IN, DOE MEE, DISCUSSIEER MEE

EBATE IS EEN UITGAVE VAN PERSPECTIEF, CHRISTENUNIE-JONGEREN EN WORDT VERZORGD DOOR EEN ONAFHANKELIJKE REDACTIE.

OP WWW.EBATE.NL

